

AMINTIRI DIN VIITOR

LARISA BĂLAN

Îmi amintesc cum râdeam
La glumele tale răgușite
Și îmi părea atât de bine
De viața ce-o trăiam...

Îmi amintesc cum iubeam
Un suflet la secundă,
În ritmurile eternității
Ce-mpreună-o respiram...

Îmi amintesc cum ascultam
Șoaptele tale mute
Și imnurile dimineților în care
Îmi așezai rouă pe buze...

Îmi amintesc nopțile în care
Desenam cu mâinile tale
Peste chipurile stelelor migratoare
Mii de zâmbete călătoare...

Îmi amintesc cu lacrimi prin cuvinte
Cum mă priveai cu ochi sticloși
La porțile cărora am ciocănit,
Dar m-am tăiat în cioburile minții dezlipite...

Îmi amintesc de toate acestea
Și prea puține totuși... chiar nimic!
Când îmi dau, amuzată, seama
Că nu-ți poți aminti ceva ce n-ai trăit...